



Hallitusten rakenne muuttuu täysin

Jos vaalitulos 2015 noudattaa kyselyjen ennusteita, hallituksen rakenne muuttuu ja politiikka tasapainottuu Suomessa.

Mielipidemittausten mukaan puoluekentän rakenne muuttuu olennaisesti seuraavissa eduskuntavaaleissa 2015. Maahan tulee neljä suurta puoluetta, keskusta, kokoomus, perussuomalaiset ja sosiaalidemokraatit, lähes yhtä suurin kannatuslukemin. Pienpuolueiden kokaan suurempi painoarvo ja merkitys hallituksen vaa'ankielenä häviää. Poliitiikan linjat selkiytyvät.

Neljästä puolueesta kolme voi muodostaa erilaisia vaihtoehtoja, kuten keskustan puheenjohtaja **Juha Sipilä** hahmottelee tämän lehden haastattelussa. Yksi jää pääoppositi puolueeksi pienten puolueitten ohella. Käytännössä kehitys johtanee pienpuolueiden merkityksen vähenemiseen ja niiden karsiutumiseen.

TÄLLÄ HETKELLÄ SUOSITUIN YHDISTELMÄ on Taloustutkimuksen mielipidemittauksen mukaan keskustan, kokoomuksen ja sosiaalidemokraattien koalitio, jota kannattaisi lähes puolet suomalaisista. Seuraavaksi suosituin yhdistelmä on sdp-keskusta-perussuomalaiset, jotka kannattaa noin viidennes. Pääministerisuosikki on ensimmäisen kauden kansanedustaja Sipilä (38%), kakkosena tulee **Jyrki Katainen** (kok, 24%).

Puheenjohtaja Sipilä hahmottelee nykyistä väljempää hallitusohjelmaa, joka perustuisi pikemminkin keskinäiseen luottamukseen kuin yksityiskohtaiseen ohjelmaan. Äänestäjien kannalta olisi myönteistä, jos eri puolueet voisivat keskustella jo ennen vaaleja politiikan tulevista päälinjoista ja jopa vaihtoehtojen koalitioiden politiikkavaihtoehtoista. Näin äänestäjä voisi suoraan tukea haluamaansa vaihtoehtoa.

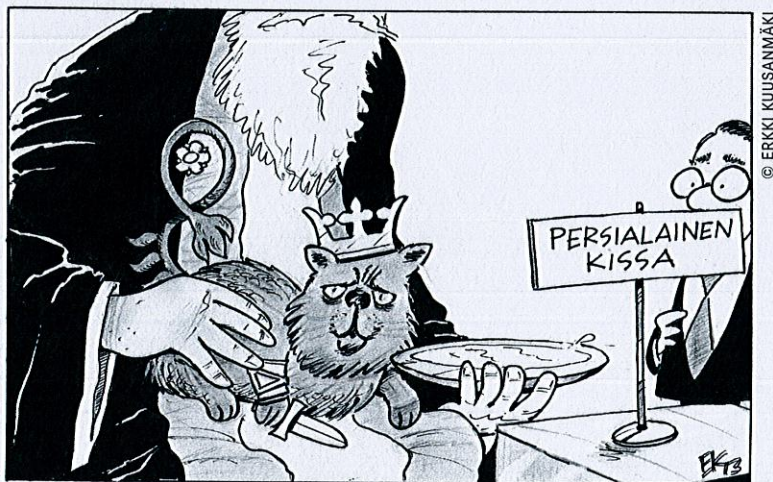
Sipilä vähentäisi ministerien sooloilua, johon nykyinen sixpack-rakenne on johtanut. Hän korostaisi enemmän toimintaa kuin rakenteita päätöksenteossa. Ehdottomia kynnyskysymyksiä vältettäisiin. Tästä on varottavia esimerkkejä nykyhallituksessa. Hallituksen päätöksenteko paranisi huomattavasti, kun pääministeri kykenisi johtamaan sitä. Ehdotuksia sietää pohdita. Samanlaisesta politiikan uudistuksesta on puhunut myös Sitran **Mikko Kosonen** (SK 30/2013).

Sipilä muistuttaa aiheellisesti yksityiskohdasta, joka liittyy välttämättömään eläkeiän nostamiseen: siihen suuntaan on kuljettava, mutta edellytyksenä on, että tarjolla on myös 200 000 uutta työpaikkaa. Voisi hyvin kuvitella, että tällaisia työpaikkoja syntyy kyllä palvelusektorille, kuten kauppaan ja hoivatyöhön.

POLIITTISTEN LINJAUSTEN SELKIYTYMINEN ja vaihtoehtojen tarjoaminen äänestäjille jo ennen vaaleja nostaisi kiinnostusta yhteisten asioiden hoitoon, äänestysprosentti kohoaisi. Kun politiikka otettaisiin vakavasti, katteeton populismi olisi entistä vaikeampaa. Neljä suurta puoluetta on jo nähtävissä, ja ne tunnus-televat mahdollisuuksiaan yhteistyöhön. Perussuomalaiset pyrkivät nostamaan uskottavuuttaan, joka ei ainakaan vielä nyt ole riittävä pääministeripuolueeksi.

Sipilän nousu omassa puolueessaan lähes messiaanisiin ulottuvuuksiin on erikoinen tapahtumasarja, joka osoittaa, että politiikassa yllätykset ovat yhä mahdollisia: maailma ei ole vaihtoehtoton, kuten joskus uskotellaan. Myös äänestäjällä on yhä valtaa.

Vaaleihin on vielä aikaa ja puolitoista vuotta on politiikassa pitkä jakso. Puolueiden kannatusluvut saattavat heitellä vielä paljonkin, mutta onnellista olisi, jos nyt näkyvissä oleva rakenteen muutos jäisi pysyväksi. Puolueiden on syytä etsiä jo ennen vaaleja linjauksia ja yhteistyömahdollisuuksia kaikkien hyvin tuntemien yhteiskunnallisten ongelmien ratkaisemiseksi. ■



P.S. Tupo oli tarpeen kehojen talousnäkymien takia. Silti kuljetaan kohti yhä yksilöllisempiä palkkasopimuksia. Jo nyt paperintekijät ja sellunkeittäjät menestyvät niin eri tavoin, että sen pitäisi näkyä palkoissakin.